

சத்திய வேத பாதகாவலன்

Telegram: "CATHOLIC PRESS", JAFFNA.

1876-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது

Telephone: No. 300.

REGISTERED AT THE CEYLON G. P. O. AS A NEWSPAPER.

"காத்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்"

82-ம் புத்தகம்

யாழ்ப்பாணம் 1957-ம் ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் 26-ந் திகதி வியாழக்கிழமை - பிதிசதம் 10

37-ம் இலக்கம்

மாதா ஆசிக்கும் ரோசாமலர்

— எம். அந்தோனிப்பிள்ளை, B. A. —

கிறிஸ்துவின் இராச்சியம்

(மத்தேயு 13 : 47)

— A K. —

மக்கள் இயல்பாக எல்லாக்காரியங்களிலுஞ் சீராயுஞ்சிறப்பையும் விரும்புவார்கள். சீர்சிறப்பை ஆசிப்பது குற்றமன்று. ஆசை மட்டுப்படுத்தப்பட்டால் நல்லபலன்கொடுக்கும். கடவுள் வழிபாட்டிலும் இந்த ஆசையை ஏன்கடைப்பிடிக்கக் கூடாது? எல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்தசெய்தை நாம் என் செய்யக்கூடாது?

செய்க்களுள் சிறந்தசெய்தை என்ன? செய்மலையில் ஆட்கியுள்ள செய்கள்தான் மிகவுஞ்சிறந்தவைகள். செய்மலையை நாம் சிலுவை அடையாளத்துடன் தொடக்குகிறோம். நம் பரிசுத்தமாதாவாகிய திருச்சபை உணடுபண்ணிய செய்மலையை சிலுவை அடையாளம் திருச்சபையால் எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதிக்க உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிலுவை அடையாள மின்றேல் ஆசீர்வதித்தலும் இல்லை பெண்பது மிகையாகாது.

அதன்மேல் எங்கள் விசுவாசத்தைச் சிறந்தமுறையில் பகிரங்கமாய் அறிக்கையிடும் "விசுவாசமந்திர"த்தை ஒதுகிறோம். பின்னர் உந்தபரமண்டலங்களில் தேவதூதர்களும், சந்தவாளர்களும்பாடும் நித்திய தேவஸ்தூதியில் நாமும் சேர்ந்துகொள்வதற்காகத் திரித்துவதோத்திரத்தை ஒதுகிறோம்.

எமது இராட்சகரான யேசுக்கிறிஸ்து நாதரின் செய்மலையின் 'பரமண்டலமந்திர'த்தில் ஆட்கியிருக்கிறது. இதிலே மக்கள் தேவனிடம் இரந்துகேட்கத்தரும் அவசியமான எல்லாவேண்டிதல்களும் ஆட்கியிருக்கின்றன. இதனைத்தொடர்ந்து கபிரியேல் என்னும் தேவதூதனும், பரிசுத்தகன்னி மரியாயின் பந்துவாகிய அர்ச். எலிசபேத்தம்மாளாலும், திருச்சபையாலும் கோர்க்கப்பட்ட பிரியத்தமந்திரத்தை நாம் திரும்பத்திரும்ப ஒதுகிறோம்.

ஒரு செய்மலையைத் திரும்பத்திரும்பச் செய்மலையில் சொல்வான் என்ன என்று சில தருணங்களில் பலர்கேட்கலாம். ஒரே செய்மலையைத் திரும்பத்திரும்பச் செய்மலையில் ஒதுவது வியப்புக்குரிய தொன்றல்ல. எங்கள் நாயகன் யேசுக்கிறிஸ்து பூங்காவனத்தில் அனாதிபிதாவைப்பார்த்து வேண்டிதல் செய்த தருணத்தில் ஒரே செய்மலையைப் பலமுறை திரும்பத்திரும்பச் சொன்னார். வேதாகமத்திலுள்ள மிக அழகான சங்கீதமொன்றில் சிலமங்களவாழ்த்துகள் திரும்பத்திரும்பப் பலமுறை கூறப்படுகின்றன. "உந்தபரமண்டலங்களிலுள்ள சர்வேசரனுக்கு ஸ்தோத்திரம், ஏனெனில், அவர் நல்லவர்." சர்வவல்லபகருபியான சர்வேசரன் பரிசுத்தர், பரிசுத்தர் என்னும் திருப்புகழை மோட்சத்திலுள்ள தேவதூதர்கள் இடைவிடாது நித்தியமாய்த் திரும்பத்திரும்பித் கூறுகிறார்கள்.

செய்மலையை சொல்லும்போதும் பல செய்கள் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லப்படுவது உண்மைதான். ஆனால், அச்செய்களை ஒதுஞ்சமையத்தில் எங்கள் நாயகன் யேசுக்கிறிஸ்து வின

தும், பரிசுத்த தேவதூதரின் துஞ்சியவாலாட்களைத் திரும்பத்திரும்பக் கொண்டு செபிக்கிறோம். இது சுவீசேஷத்தைத் திரும்பத்திரும்ப எண்ணித் திரும்பத்திரும்பச் சிறந்த ஓர் வழியாகும்.

செய்மலையை ஒதுத்தெரியாத கத்தோலிக்கர்களில்லை எனலாம். அநேகர் சிறுபிராயத்திலேயே செய்மலையைப் பழகியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஞானத்தாய் தந்தையர்கள் அல்லது இனபந்தர்கள் அல்லது பிதாமாதாக்கள் நாங்கள் புதுநன்மை பெற்ற தினத்தன்று அல்லது பிறத்தின வைபவத்தன்று செய்மலையை வெகுமதிப்பொருட்களாக எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அச்செய்மலையை வெகுமதியாகப்பெற்ற நாளிலிருந்து நாம் அதைச் செபிக்கும் முறையையும் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். செய்மலையை மூன்றைய மரபு சலபமல்ல. ஆனால், அதை மிகச்சலபமாக ஒதுமரந்துவிடுகிறோம். எத்தனையோ கத்தோலிக்கர் செய்மலையைச் சொல்லும் வழக்கத்தைக் கைவிட்டுத் திரும்புகிறார்கள். எம்மில் எத்தனைபேர் செய்மலையைத் திரும்புகிறோம். செய்மலையைத் திரும்புகிறவர்களிலும் எத்தனைபேர் அதைப் பெட்டிகளிலும் இலாச்சிகளிலும் தூய்ப்பிடிக்கவிட்டுக் கவனியாதிரும்புகிறோம். எம்மில் எத்தனைபேர் செய்மலையைக் கையிலேந்தி அதை ஒதுகிறோம்? எத்தனைபேர் ஞாயிற்றுக்கிழமை பூசைவேளையில் அல்லது வருடத்தில் இரண்டுடொரு முறை மட்டும் தெண்டைக்குத்தேவையாய்ச் செய்மலையை ஒதுகிறோம்.

நாங்கள் சிறுவர்களாயிருந்த காலத்தில் வைத்திருந்த செய்மலையைப் பெரியவர்களான காலத்திலும் மக்கள் கையிலேந்தி ஒதும்போது அது அவர்கள் மனதில் பல எண்ணங்களை எழுப்பிவிடும். அவர்களின் பாலியப்பருவத்தையும், அக்காலத்தில் அவர்களிடமிருந்த மனத்தாய்மையையும், கள்ளங்கபடமற்ற இன்ப உணர்ச்சிகளையும் அது ஞாபகமூட்டும். யேசுமரியென்னும் பரிசுத்த நாமங்களையும், அவர்களின் அருள்நிறைந்த பிரசன்னத்தையும், பாதுகாவலையும் செய்மலையொரு கிறிஸ்து செய்மலையைத் திரும்புகிறவர்களின் விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவசினேகம் அதிகரிக்கிறது. வெறுவெறுப்பானவர்களிடத்தில் வைமான பத்தியருட்சியைக் கிளப்பிவிடுகிறது.

பாப்புவார், மேற்றிராணிமார், குருமார், பிதாமாதா, பிள்ளைகள், கணவன் மனைவி, ஆச்சிரமங்களில் வசிக்கும் சந்திரியர்கள், மடங்களில் சிவிக் கன்னியர்கள், வீடுகளில் இருக்கும் சகோதர சகோதரிகள், புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தில் நிலைகொள்ளத்தெண்டிக்கும் பரிசுத்தவான்கள், தேவனிடம் சரணுகதியடைய ஆசிக்கும் மனத்திரும்பின பாவிகள் எல்லோருஞ் செய்மலையை ஒதுவது அவசியம்.

(தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

"மேலும் விண்ணிலுள்ள இராச்சியம் கடலிலே விசினவலைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. எல்லாவகையின்களும் விழு கின்றன. வலைநிறைந்த தும் அதை இழுத்து, கரையில் உட்கார்த்து, நல்லவைகளைப்பொறுக்கிப் பாத்திரங்களில் போடுகின்றனர்; கெட்டவைகளை யோ வெளியே எறிகின்றனர். உலகமுடிவிலே இவ்வீதம்தான் இருக்கும். சம்மனசுகள் சென்று திரும்புகளை நீதி மாண்கள் நடுவிருந்து பிரிப்பார்கள். அவர்களை நெருப்புச்சூனியில் எறிவார்கள். அங்கே அழுகையும், பறக்கடிப்பும் இருக்கும்."

இந்த உலகமுடியிலே நமது ஆண்டவர் மானிடராய் மச்சங்களுக்கு ஒப்பிடுகிறார். இதில் விசேஷம் ஒன்று மில்லை. கவிலையாக்கடல் அருகில் வலையை வீசிக்கொண்டிருந்த சீமோனையும், அவரது சகோதரையும் அழைத்தது எவ்வீதம்? "நீங்கள் என் பிறகேவாருங்கள், நாள் உங்களை மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவர்களுக்கு வேன்" என்றார் (மத். 4:19). யேசு சீமோனிடமிருந்து புதுமையாகப் பெரிய மீன்பிடிக்கொடுத்தபோது: சீமோன் "ஆண்டவரே, நாள் பாவியான நானுஷன் என்னைவிட்டு அகலும்" என்றார்... ஆனால், யேசு நாதர் சீமோனை நோக்கி: "பயப்படாதே, இதுமுதல் நீமனுஷரைப் பிடிக்கிறவையிருப்பாய்" (லூக். 5: 8) என்றார் எனவே, கிறிஸ்து நாதர் தமது சீடர்களின் அப்போஸ்தலிக்க வேலையை மீள்பிடிப்பதற்கு ஒப்பாக உருவகப்படுத்தியிருக்கின்றார். இதை மேற்கொண்டு, அர்ச். பெரியகரகோரியார், "உலகமே ஓர்கடல்; மானிடர் மீன்கள்; அவர்களைப் பிடிக்கும் பெரிய வலை திருச்சபை" என்கிறார்.

திருச்சபையில் மக்கள் சேருகின்றனர். கிறிஸ்துவுடைய அரசின் குடிமக்களாய் ஞானஸ்ரானம் பெற்று உட்புத்தபோதிலும் அன்றாட வாழ்விலே அனைவரும் கிறிஸ்துவுடைய இராச்சியத்தின் சட்டத்திட்டத்தின்படி நடந்துவருகின்றனர்? இல்லை. ஒரு சிலர் கிறிஸ்துவர்களெனும் வெறும் பேர்தான். அவர்களது அலட்சியமனப்பான்மை மிகவும் வருந்தத்தக்கது. வேறு சிலர் யேசுவையும், அவரது திருச்சபையையும் இழிவுபடுத்தவே கிறிஸ்துவர்களானது போல ஒழுங்கினமாய் நடந்து அபத்தக்கொள்கைகளிலும் அமிழ்த்தியிருக்கின்றனர். ஆனால், அநேகர் கிறிஸ்துவின் நோக்கிப்படி தூயவாழ்வு வாழ்கின்றனர். கடவுளை வழிபடுகின்றனர். ஆத்மீக வாழ்விலே ஆர்வம் கொண்டு ஏனைய மக்களையும் கிறிஸ்துவின் இராச்சியத்திற்கு அழைத்துவாழ்ந்துவருகின்றனர். இவ்வீதம் பலவகைக் கிறிஸ்துவர்கள் திருச்சபையில் இருந்து வருகின்றனர்.

திருச்சபை பரிசுத்தசபை. கெட்டவர்கள் இருப்பது அப்பனிதசபைக்கே இழுக்கு. அவர்களை உடனே அகற்றி

விடவேண்டுமென்று சிலர் விரும்பலாம். அவர்களைக்கண்டு சினங்கொள்ளலாம். நமது ஆண்டவர் இந்த உலகமுடியின் வழியாகப் பொறுமையைக் கற்பிக்கின்றார். நல்லோரும், தீயோரும் உலகமுடிவு வரையில் ஒன்றுவாழ்ந்து வருவார்கள் என்பதை வற்புறுத்திக்கூறுகின்றார். வலையிலே விழுந்த மச்சங்கள் நல்லவை மட்டும்ல்ல. பயன்றமச்சங்களும் வலையில் இருக்கின்றன. வலை தண்ணீரில் இருக்கும்போதே நல்லவைகளையும், கெட்டவைகளையும் மீனவர்கள் பிரிப்பது வழக்கமல்ல. பிரிக்கவும் இயலாது. அவர்கள் வலையைக் கரைக்குக் கொண்டுவந்த பின்னரே நல்லவைகளைக் கூடைகளில் போட்டுக் கொள்கின்றனர். பயன்றவைகளைத் தூர எறிகின்றனர். அஃதே போல் உலகமுடிவில் நல்லோர்வான் விசேசுரவர்கள். தீயோர்வான் நரகத்தில் புதைக்கப்படுவார்கள்.

ஒரு சிறிய குறிப்பு இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. வலையில் விழுந்த கெட்ட மச்சங்கள் நல்லவைகளாய் மாற முடியாது. ஆனால், கிறிஸ்துவ மக்களிடம் அப்படியல்ல. ஒருவன் எவ்வளவு வளவாழ்க்கை வாழ்ந்துவந்த போதிலும் கிறிஸ்துவின் அருட்பெருக்கால் தனது பாவ வாழ்வை மாற்றி அமைக்கலாம். துக்கக் கண்ணீர்வடித்துப் பச்சாத்தாபத்தால் இதயத்தாய்மை அடையலாம். தீயோரெனத் தள்ளிவைக்கப்பட்டவர்கள் முதலாய் நீதிமாண்களென ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவுக்கு மாறலாம். உலக இறுதிநாளில்தான் யாதொரு மாற்றமும் இயலாது.

மச்சங்கள் அனைத்தும் வலையிலே இருந்தபோதிலும், எல்லாவற்றிற்கும் கரைசேரும்பேறு கிட்டவில்லை. பல மீன்கள் தூர எறியப்பட்டன. அது போல நாமெல்லோரும் திருச்சபையின் உறுப்புகளே. நமது விசுவாசத்தால் இன்னும் திருச்சபையில் இருக்கின்றோம். ஆனால், விசுவாசமட்டும் மோட்சம் அடையப் போதாது. கெட்ட கிறிஸ்துவர்களும் விசுவாசிகளே. நல்ல கிறிஸ்துவர்களும் விசுவாசிகளே. விசுவாசத்துடன் தேவ இஷ்டப்பிரசாதமும் இயங்கவேண்டும். கிறிஸ்துவின் சிவியம் நாம் சிவிக்கவேண்டும். நமது கிறிஸ்துவ வாழ்வு பிறர் சினேகக்கிரிகைகளில் முழுமையடையவேண்டும்.

"மனிதன் கிரியைகளினாலேயன்றி, விசுவாசத்தினாலே மாதிரி நீதிமானுவதில்லையென்று காண்கிறீர்களே..... ஆவியற்ற சீரம் செத்ததாயிருக்கிறது போல, கிரியைகளில்லாத விசுவாசமும் செத்ததாயிருக்கின்றது (யாக. 2: 26). நாமெல்லோரும் நல்ல உத்தமகத்தோலிக்கராய்த் திருச்சபையின் போதனைப்படியே நடந்து, இன்னும் என்னும் கிறிஸ்துவின் அரசில் வாழ முயற்சிப்போமாக!

கிறிஸ்து இராசா வாழ்க! அவரது இராச்சியம் வருக!

தேமொழி

‘அணி’

அந்தச்சிறிய பாடசாலைவீதியைக் கண்டதும் எனக்கு என்னவோபோன்றிருந்தது. எத்தனை நூற்றாண்டு விழாக்களை அது கொண்டாடியிருக்கின்றதோ! உடைந்த ஓடுகளும், சதைத்த கதவுகளும் அது ஒரு ஆண்டியைப்போல் தோன்றியது. இதைத்தான் இனிக்கட்டி அழிவேண்டுமா?

சாமிபுரத்திலுள்ள சிறிய கிராமப் பாடசாலையில் தான் எனக்கு வேலை கிடைத்தது. சாமிபுரம் பெரிய ஊரல்ல. சிறிய பட்டிக்காடுதான்.

“வாழத்தெரியாதவனுக்கு வாத்தி உத்தியோகம்” என்றவன்வாயில் பாலி வார்க்கவேண்டும். நாலுபேரைப்போல் வாழத்தெரிந்தால் பி.ஏ. பட்டம்பெற்ற நான் இதைக் கட்டி அழுவேனா? ஏழைகள் படித்தால் ஆசிரிய வேலை, செல்வர்கள் படித்தால் சமூகத்தின் உயர்ந்த வேலைகள். இதுதான் சமுதாயபிரமணின் தலையெழுத்தா?

வகுப்புத்தொடங்கியது. பிள்ளைகள் வகுப்பில் அமர்ந்திருந்தனர். எனது எதிர்கால மாணவர்களைப்பார்த்ததும் வயிற்று வலி பிடித்தது. பல்லை இனித்துக்கொண்டிருந்தான் ஒருவன். மூக்கை வடித்துக்கொண்டிருந்தான் இன்னொருவன். தலையைச் சொறித்து கொண்டிருந்தான் மற்றொருவன். இப்படியெல்லாம் இருந்தனர் எனது மாணவமணிகள்.

பெயர்களைப் படிக்கத் தொடங்கினேன். அப்பாடா! என்ன குறும்பு! பட்டிக்காட்டுப் பாடசாலையிலுமா இப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும்? ஒரு வேளை என்னை வாழத்தெரியாதவன் என்று அறிந்துதான் அவர்கள் கண்டல்பண்ண ஆரம்பித்தனரோ? இரண்டொருபிள்ளைகளை வெளந்தவாங்கினேன். அவர்கள் ஒவென்று அலறினர். நான் இரங்கவில்லை. எனது இருதயத்தின் இரும்பாக ஆண்டுகள் பல ஆகிவிட்டனவே. “சார்...” என்ற குரல்கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். இரண்டு பிள்ளைகள் குத்துச்சண்டை பழகிக்கொண்டிருந்தனர். இந்த அழகில் அடிக்காமல் என்னசெய்ய முடியும்?

பெயர்களைப் படிக்கத் தொடங்கினேன். சோணகிரி, அடசங்கடமே! எடுத்த எடுப்பிலேயே இந்தச்சோணகிரியா வரவேண்டும்? தேமொழி என்று அடுத்தபெயரைப் படித்தேன். பிள்ளைகள் கொல்லென்று சிரித்தனர். எனக்குக் காரணப்பிரிவில்லை. யார் தேமொழி என்று கேட்டேன். மூலையில் அமர்ந்திருந்த சிறுபெண்ணைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவள் மிரளியிரள விழித்துக்கொண்டிருந்தாள். “நீயா அம்மா தேமொழி?” எனக் கேட்டேன். அவளும் “ஆம்” என்று தலையை அலசுத்தாள். “ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?” என்று பிள்ளைகளைக் கேட்டேன்.

“இவங்க அம்மா ஒருவேலைகாரி” என்றான் ஒரு சுட்டிப்பயல். கன்னத்தில் ஒரு அறை கொடுத்துவிட்டு “இனிமேல் ஊர்வம்பொன்றும் இங்கிருக்கக் கூடாது, தெரிந்ததா?” என அதட்டினேன்.

பஞ்சத்தில் உழலும் பாட்டாளிமக்களின் உழைப்பைச்சுரண்டி மஞ்சத்தில்வாழும் கண்ணியமானமனிதரைப் பெரியமனிதர் என்று பேற்றும் உலகமானது பாடுபட்டு உழைக்கும் மக்களை வேலைக்காரர் எனக் கண்டல்பண்ணுகிறது. சமூகத்தின் போக்கே புரியவில்லை.

ஏழை ஒருவன் வயிறுகழு வ ஓரணத்திருவது களவு, பெரிய மனிதர் வியாபாரம் என்ற போர்வையில் கோடிக்கணக்கிலே ஏப்பமிடுவது வணிக நுணுக்கம்.

என்ன உலகமடா! வேலைக்காரி... இதில் என்னதவறு! வேலைசெய்வது குற்றமா?

“சார்!...” என்ற குரல்கேட்டுத் திரும்பினேன். பெயர்களைத் தொடர்ந்து படிக்கத் தொடங்கினேன். கருப்பாயி... மாடசாமி... சியாமளா... இப்

படியெல்லாம் வாசித்து முடித்தேன். “தேமொழி!.....” ஒரு வேலைகாரி தன்குழந்தைக்கு எவ்வளவு அழகாகப் பெயர் இட்டிருக்கின்றான்!

“தேமொழி! உங்கம்மா என்ன வேலை செய்கிறார்?” — நான்கேட்டேன்.

“மற்ற வீடுகளில் சமைத்துக் கொடுப்பாங்க” — அவள் சொன்னாள். “உங்கப்பா?”

“தேமொழிக்கு அப்பா இல்லைசார்! அவங்க அம்மாவின் முகத்தைப்பார்த்து விட்டு ஒருமாதிரிப் பரிசாசமாகப் பேசுவாங்க ஊரில்” — வெடுக்கென்று கூறினாள் ஒருவள்.

“யாடா உன்னைப் பேசச்சொன்னது?” தேமொழி தேம்பித்தேம்பி அழத்தொடங்கினாள்.

“தேமொழி! உங்கப்பா எங்கம்மா?” — குழைவாகக்கேட்டேன்.

“அப்பா இல்லை.”

“இறந்துவிட்டார்களா?”

“தெரியாது.”

“ஒடிவிட்டார்களா?”

ஒன்றும் பேசவில்லை அவள். இன்னும் கேட்டு அவளை அழச்செய்ய நான் விரும்பவில்லை.

தொடர்ந்து பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் படிப்பித்தேன். பாடத்தில் கவனம் செல்லவில்லை. தேமொழி வகுப்பில் கெட்டிக்காரியாக இருந்தாள். அவள் மீது எனக்கு இனத்தெரியாத அன்பு ஏற்பட்டது. “அப்பாவைப்பற்றித் தெரியாது” என அவள்கூறியது எனது இருதயத்தை வளர்கொண்டு யாரோ அறுப்பதுபோன்றிருந்தது. இந்த நினைவு என்னை ஓயாமல் வாட்டிவதைத்தது. மனச்சான்று என்ற ஒன்றுமட்டும் இல்லாவிடில் எவ்வளவு நிம்மதியாக வாழலாம்! வெறிபிடித்தவன் போன்று அவளை நோக்கினேன். அவளது அப்பா எங்கே? எனது மனம் என்னவெல்லாமோ நினைத்து ஏங்கியது.

“தேமொழி! உங்கம்மா பெயரென்ன?” ஆவலுடன் கேட்டேன்.

“தேன்மலர்” என்று மெதுவாகக் கூறினாள் சிறுமி.

“ஆ! என்ன தேன்மலரா?” பாபாப்புடன் கேட்டேன்.

“ஆம்!” தலையை அசைத்தாள் சிறுமி.

எனது இருதயம் நின்றதுமீடும்போல் இருந்தது. உணர்ச்சி அற்றவன் போன்று அப்படியே நின்றுகொண்டிருந்தேன். வகுப்பு முடிந்தது. பிள்ளைகள் புறப்பட்டனர். தேமொழியைமட்டும் நிற்கச்செய்தேன். மற்றப் பிள்ளைகள் போய்விட்டனர்.

“தேமொழி! உனது அம்மா எங்கே இருக்கிறார்?” கொஞ்சிக்கேட்டேன்.

“வீட்டில்.”

“வீடு எங்கே இருக்கின்றது?”

“தெருக்கோடியில் கடைசிக் குடிசை.”

“நீயும் அம்மாவும் தனிமையாகவா இருக்கிறீர்கள்?”

“ஆம்.”

எனது விழிகளில் நீர்மல்கியது. தேமொழியைத் தூக்கி அணைத்து முத்தமிட்டேன். அவள் மிரளியிரள விழித்துக்கொண்டிருந்தாள். சட்டைப்பையில் இருந்து ஐந்து ரூபாவை எடுத்துக் குழந்தையிடம் நீட்டினேன். அவள் வாங்கவில்லை. கொண்டிபோய் அம்மாவிடம் கொடு என்றேன். அப்போதும் அவள் வாங்கவில்லை. எனக்கண்களில் நீர் வடிந்து கொண்டே இருந்தது.

வள்ளிபுரத்தில்தான் நான் பிறந்தேன். தேன்மலரும் வள்ளிபுரம் தான். அவளுக்குப் பெற்றோர் இல்லை. பாட்டியின் அணைப்பில் அவள் உளர்ந்து வந்தாள். நாங்கள் இருவரும் ஒரே வகுப்பில் படித்துவந்தோம். அவள் நல்ல அழகி. எங்கள் வகுப்பில் எல்லோ

ருக்கும் அவள் மீது ‘ஒருகண்’. அழகில் தானே பெண்மையைக் காண்கின்றனர் இளைஞர். நான்மட்டும் அதற்கு விதிவிலக்கா? தேன்மலரின் அழகில் மயங்கினேன். அவள் அன்பிற்காக அத்தனையோ பேர் போட்டியிட்டார்கள். எனக்குத்தான் வெற்றி கிடைத்தது. அதன்பயனாக விரைவில் திருமணமும் முடிந்தது. அழகில் சிறந்த ஒருமங்கையை மனைவியாகப் பெற்றேன் என்ற பெருமையில் ஊரில் அளவு மீறியே தலைநிமிர்ந்திருந்தேன்.

ஆனால், அழகு...? அது என்ன மனிதரின் கிரந்தாச்சொத்தா? தென்றல்காற்றைப்போல் திசைமாறக் கூடியது அது. இன்று திருக்கும் அழகு சந்தர்ப்பவசத்தால் நானே மங்கி மறைந்து விடலாம். வெளி அழகில் மயங்கி அதையே பெரிதாகக் கருதுபவர்கள் அவ்வழகு மறைவதைக்கண்டதும் எத்தனை பயங்கர சூழ்நிலைக்கு ஆளாகிவிடுகின்றனர் என்பதற்கு நானே சாட்சி.

ஊரில் அம்மை நோய் வந்தது. பலர் அதன் பிளந்தவாயில் ஏப்பம் விடப்பட்டனர். ஏழைகளையவர், படித்தவர்பாமார், அழகுடையோர், அவலட்சண உருவையோர் என்ற பாகுபாடு நோய்க்குத் தெரியுமா? அழகின் “தேவதை” யென்று நான்கருதியிருந்த தேன்மலருக்கும் அது போட்டது. முடிவு அந்த அழகுச்சிவியின் முகமெல்லாம் தழும்பு. மேடுபள்ளம். ஒருகண்ணும் குருடாகிவிட்டது. ஒரே அவலட்சணகோரம். தேன்மலர் வாடினமலராக மாறினாள். பார்க்க அருவருப்பாக இருந்தாள். அவளது அழகுக்காக அன்புபாராட்டிய நான் அவள் அழகிழந்துவிட்டதைக்கண்டு அவள் மீது வெறுப்புற்றேன். “இவளா என் மனைவி? சீ! இந்த அவலட்சணத்தைத் தானாகட்டி அழிவேண்டும்? முடியாது, முடியாது; இந்த ஊரில் இருந்து எங்கே யாவது ஓடிவிடவேண்டும்” என்று எண்ணினேன். அன்றே ஊரை விட்டுப் புறப்பட்டேன். பின்பு என்ன நடந்ததென்றே தெரியவில்லை.

ஊரை விட்டுத்தான் என்னால் பிரிய முடிந்ததெதவிர என்னுள்ளதைவிட்டு என்னால் பிரிந்திருக்க முடியவில்லை. ஓயாத குத்திக்குடைந்து கொண்டிருந்தது என் மனச்சாட்சி. என் செயல் தவறல்ல என்று கூறி வலுக்கட்டாயமாக ஆறுதல்பெற முயன்றேன். மனச்சான்று சும்மாவிடவில்லை. என்னை வாட்டிவதைத்தது.

எங்கெல்லாமோ அலைத்து திரிந்தேன். படித்தவன், பட்டம்பெற்றவன், பண்பாடுடையவன் என்று பெயர் எடுத்த நான் நிம்மதியற்ற நாய்போல் அலைத்தேன். என்படிப்போ, பட்டமோ எனக்கு ஆறுதலைத் தராவிடில்லை. தா முடியவில்லை. மரக் குரலின் முன் இவை எடுபடவில்லை. பைத்தியம் பிடிக்காத குறையாக அலைத்தேன்.

“தேன்மலர், தேன்மலர்” என்ற உணர்ச்சி அதிர்ச்சியூட்டும் மின்சாரம்போல் என்னை உலுக்கிவிட்டது இந்த ஓயாத அதிர்ச்சி எப்போது நிற்கும்? தேன்மலர் இப்போது அவலட்சணம் தான். ஆனால், அவளை அவலட்சணமாக்கிய அம்மை அவள் உடலைத்தானே திண்டாடிருக்கும். அவள் உள்ளம் நோய்ப்படாத, பழைய அழகுப்புடைய லாகத்தானே இருக்கவேண்டும். பின்னர் நான் ஏன் அவளை விட்டுவந்தேன்? எங்கள் ஆறுமாதத் திருமண வாழ்வை அற்புத ஆசாக்கிவிட்டது அந்தக்கொடிய நோய். ஆறுமாதம்..... ஒருவேளை தேன்மலர் கர்ப்பவதியாயிருந்தால்...

என்னுட்காண முடியாத சக்தி ஒன்று என்பிரியில் கைபோட்டு எங்கோ தள்ளிக்கொண்டு சென்றது. சொந்த ஊருக்கே ஒருநாள்திரை வந்துவிட்டேன்.

“எங்கே தேன்மலர்?” என்ற கேள்விக்கு, தேன்மலர் ஊரை விட்டே ஓடிவிட்டாள் என்ற பதில்தான் கிடைத்தது. ஓடிவிட்டாளா? ஒருவேளை தற்கொலை புரிந்திருப்பாளோ? எங்கெல்லாமோ அவளைத் தேடி அலைத்தேன். இந்த ஊரில் இருக்கின்றாள், அந்த ஊரில் இருக்கின்றாள் என்று பலர் கூறினர். இறுதியில் சோர்வுற்ற உள் எத்தோடு தேன்மலர் இறந்து விட்டாள் என்ற முடிவோடுதான் இந்த ஊருக்கு வந்தேன். ஆசிரியபணியும் கிடைத்தது.

எனக்கு இருப்பே கொள்ளவில்லை. எப்படியும் தேன்மலரைக் காணவேண்டும், பழைய செயலுக்காக அவளிடம் மன்னிப்புக்கோரி, மனச்சாட்சியுள்ள கிறிஸ்துவனாக அவளது வரண்ட வாழ்வைச் சீர்செய்யவேண்டுமென்ற துணிவோடு தேமொழியுடன் வீட்டிற்குச் சென்றேன். உரிமையோடு சென்றேன். தேன்மலர் வீட்டில் இருக்கவில்லை. வெளியில் சென்றிருந்தாள்.

சிறிய குடிசை அது. பிச்சைக்காரரின் குடிசைபோன்றிருந்தது. மூலையில் ஒரு திருத்திரகயப்பட்டம் இருந்தது. அருகில் சிறுமெழுகுதிரி எரிந்து கொண்டிருந்தது. சாவுடன் போரிடும் ஒருவன் மாணமுச்சு இழுப்பதுபோன்றிருந்தது அது. வாழ்வில் முதன்முறையாகச் செபிக்கத் தொடங்கினேன். பழைய தவறுகளுக்காக அழுதேன்.

எவ்வளவு நேரத்தான் அப்படி இருந்தேனோ தெரியாது. யாரோ வரும் ஆரவம். பின்னே திரும்பிப் பார்த்தேன். தேன்மலர் என்பின்னே நின்று கொண்டிருந்தாள். அவள்கண்களில் நீர் ததும்பியிருந்தது. வெறிபிடித்தவன் போன்று அவள் பாதங்களில் விழுந்து அழுதேன்.

அவள் என்னை வியப்புடன் நோக்கினாள். “தேன்மலர்! என்னைத் தெரியுமா?” எனக் கேட்டேன். அவள் அழுதுவிட்டாள். “தேன்மலர்! நான் பாவி, கயவன், நெறி கெட்டவன். என்னை மன்னித்து விட்டதாக ஒரு வார்த்தை சொல்லுமா!”

“அப்படிச் சொல்லாதீர்கள் அத்தான்” என்று எனது வாயைப் பொத்தினாள். சிறிது நேரம் ஒன்றும் பேசாது இருந்தேன். வெளியே இருட்டிக் கொண்டிருந்தது. குழந்தையைத் தூக்கினேன். “தேன்மலர், என்னுடன் புறப்படு” என்றேன். அவள் விழித்தாள்.

“பயப்படாதே! நான் பழைய மிருகமல்ல, புகிய மனிதன்; உன்னை எத்தனை நேரம் தேடி அலைத்தேன் தெரியுமா? இன்றுதான் காண முடிந்தது; உடனே புறப்படு” என்றேன்.

வள்ளிபுரம் வந்தபின் தான் அப்பாடா என்று அமைதியாக மூச்சு விட்டேன். பெரிய பாரம் ஒன்று தலையை விட்டு இறங்கியது போன்று இருந்தது. தேன்மலரை நோக்கினேன். அவளது விழிகளில் நீர்ததும்பியிருந்தது.

“என்மமா அழுகிறாய்?” என்று பதற்றத்துடன் கேட்டேன்.

“அத்தான்!”

“என்ன கண்ணே?”

“இன்றுதான் அத்தான் எனது இருண்ட வாழ்வில் திரும்பவும் ஒளி வீசியது.”

“இன்றுதான் மலர், எனது வாழ்வும் மலர்ந்தது.”

● மஸ்கோ நகரிலுள்ள லிக்கா செவ் என்ற ரூஷியமோட்டர் தொழிற்சாலை புதுமாதிரியான ஆடம்பரகார் ஒன்றைக் கட்டப்போவதாக மஸ்கோவாடுவெலி நிலையம் சென்ற 22-ந் திகதி அறிவித்துள்ளது. மணித்தியாலம் 105 மைல் வேகத்தில் செல்லக்கூடிய இத்தக்கார் குளிரான பிரதேசத்தில் காங்கையாகவும், காங்கையான பிரதேசத்தில் குளிராகவும் மாறும் யந்திர அமைப்புள்ளதாய் இருக்குமாம்.

புரட்டாசி மாதம்

பரிசுத்த வியாகுலமாதாவுக்கு ஓப்புக்கொடுக்கப்பட்ட மாதம்

பொதுக்கருத்து: தேசஅதிகாரிகள் பொதுநலப்பிரச்சினைகளில் தங்களுக்குள்ளே உண்மையோடும், நீதியோடும் நடந்துகொள்வதற்காக வேண்டிக்கொள்வது.

வேதபோதககருத்து: இந்திய சர்வகலாசாலை மாணவர்களுக்காக மன்றாடிக்கொள்வது.

சத்தியவேத

பாதுகாவலன்

1957-ம் ஆண்டு

புரட்டாசி மாதம் 26-ந் திகதி

ஹங்கேரிய பிரச்சினை

சோவியற்றுவியாவிலோ, செஞ்சினாவிலோ, அன்றேல் கம்யூனிஸ்தஆட்சி நடைபெற்றுவரும் ஏனையநாடுகளிலோ மக்கள்சுதந்திரமென்பது மருந்துக்குத் தானுகிட்டாத ஓர்காரியமாகும். ரூஷிய இரும்புத்திரையும், செஞ்சின மூங்கில்திரையும் மெதுவாக நீக்கப்பட்டுவரும் இக்காலத்திலே அந்நாடுகளில் இதுவரை திரைமறைவில் இருந்துவந்த பரமஇரகசியங்கள் பல ஒன்றொன்றாகப் பகிரங்கத்துக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இற்றைக்குப் பத்துமாதங்களின்முன் ஹங்கேரியமக்கள் சுதந்திரவேட்கைகொண்டு அரசியற்புரட்சிக் கலகஞ்செய்தபோது, சோவியற்படைகள் தங்கள் இராணுவபலத்தைக்கொண்டு அவர்களைக் குரூரத்தனமாகக் கொன்றுகொடுத்த கலகத்தை அடக்கிய சம்பவமானது, அவைகளின் கொடுமைகளுக்காற்றது தங்கள் சுவநாட்டினின்றும் பல்லாயிரக்கணக்கிலே தப்பியோடிப் பிற நாடுகளில் அடைக்கலம்புரூந்துள்ள ஹங்கேரியமக்கள்மூலம் பயங்கரகாட்டுத்தீபோன்று அகிலமுழுவதும் பரந்து சுதந்திரநாடுகளைத் திகில்கொள்ளச் செய்தவிடலாயிற்று. ஹங்கேரிய சுதந்திரஎழுச்சியிலே சோவியற்படைகள் நடந்து கொண்டிருக்கத்தனமானமுறையை ரூஷியமக்கள்தானும் துவேஷிக்கிறார்களென அங்குசென்று திரும்பியவர்கள் தெரிவித்திருப்பது ஆச்சரியமாகாது. சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய ஹங்கேரியமாணவர்கள் இருவரே சமீபத்தில் இலங்கைக்கு வந்து ஹங்கேரிய மக்களது சுதந்திர எழுச்சியின்போது சோவியற்படைகள் செய்த நடவடிக்கைகளைப் பகிரங்கமாக எடுத்துக்காட்டிச் சுதந்திர அக்கினி ஹங்கேரியமக்களின் இதயங்களிலே சுடர்விட்டுச் சுவாலித்து எரிந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிவித்துப் போயிருக்கின்றார்கள். ஹங்கேரிய அரசியற்புரட்சிக் கலகத்தின் விளைவாக — அதில் ரூஷியா தலையிட்டுச் செய்துள்ள பயங்கர அட்டூழியங்களின் விளைவாகச் சுதந்திரநாடுகள் மாத்திரமல்ல, கம்யூனிஸ்த ஆட்சியின்கீழ் அடிமைப்பட்டுக்கிடக்கும் நாடுகளுமே திகில்கொள்ளலாயின. அம்மட்டா! அகில முழுவதிலுமுள்ள கம்யூனிஸ்த கட்சிகளிடையேதானும்

புரட்சிகரமான ஓர் மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று. பலநாடுகளிலும், விசேஷமாக மேற்குஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கம்யூனிஸ்த கட்சிகள் தனது அங்கத்தவர்களின் தூற்றுக்கு 25விகிதமானோரை இழந்துபோய்விட்டன. ஹங்கேரியில் நிகழ்ந்த அட்டூழியங்களால் இத்தாலியிலே கம்யூனிஸ்த தலைவர் தொகியியற்றிக்கும். அவரது தோழர்களுக்குமிடையே உண்டான பெருங் குழப்பங்காரணமாக அவரின் செல்வாக்கு மட்டந்தட்டிவிடப்படலாயிற்று. இன்று ஹங்கேரிய பிரச்சினையே உலகில் பெரும் பிரச்சினையாகி விட்டது. நியூயோக்கரகரில் தற்போதுகூடியிருக்கும் ஐக்கியநாடுகள் பொதுச்சபையின் நிகழ்ச்சிநிரலிலிருந்து ஹங்கேரிய பிரச்சினைபற்றிய விவாதத்தை நீக்கிவிடுமாறு ரூஷியா எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி படுதோல்வியடைந்துள்ளது. இந்தப் பிரச்சினைபற்றித் தற்போதுகூடியிருக்கும் சபைக்கூட்டத்தில் தானே பிந்தவிவாதிப்பதென்று ஐக்கியநாடுகளின் பொதுச்சபை சென்றதிங்கட்குழமை பெருவாரியானவாக்குகளால் — அதாவது 47 அதிகப்படியான வாக்குகளால் தீர்மானித்துள்ளது. இந்தப் பிரச்சினை விஷயமாக ரூஷியா இந்த விதமாக எதிர்த்துநிற்கவேண்டிய காரணமென்ன? தனது திருவிளையாடலெல்லாம் அம்பலத்துக்கு வரப்போகிறதேயென அஞ்சுகின்றதா? இன்றேல் முதுகிலே புண்ணுயில்லை, காடு துழையப் பயமுமில்லை யென்று வாளா விருந்துவிடலாமே. கம்யூனிஸ்த புரட்சி உண்டானது முதல் ரூஷியாவிலோ, சினாவிலோ, அன்றேல் பிறநாடுகளிலோ இறந்துபட்ட மக்கள் தொகையை — கெட்டுப்போன மக்கள் தொகையை — நிட்டுரவேதனை, இல்லை, நிட்டுரமரணவேதனைக்குள்ளாய் மாண்டுமடிந்த — மடிந்துகொண்டிருக்கின்ற மன்னுயிர்களின்தொகையை — கட்டைமண்ணும், குட்டிச்சுவருமான நாடுகள், நகரங்கள், கிராமங்களின்தொகையைக் கணிக்கவியலுமா? ஆனால், ஒன்று. எய்தவனிருக்க அம்பை நோவதிற்பயனில்லை. தன்னிப்படைத்தவரை மறந்த உலகை — பாவாக்கிரமங்களாலே பாழடைந்துகொண்டுவரும் இந்தப்பாருலகைத் தண்டிக்கும் ஓர்கருவியாகவே ரூஷியாவைக் கடவுள் தெரிந்துள்ளார் என்பது பாத்திமாகாட்சிகளின் போது வெளிவந்த ஓர் இரகசியமாகும். அதனால், ரூஷியாமன்ற திரும்புமாறு மனம்வைத்துநாம் மன்றடுவோம். திவ்வியபூசைமுடிவில் சொல்லப்பட்டுவரும் மூன்று பிரியத்தமந்திர முதலாம் செபங்களை முழுமனதுடன் சொல்லி வருவோம். விசேஷமாகச் செபமாலிமாதத்திலே — வருகிற ஐப்பசிமாதத்திலே அதேகருத்துக்காகத் தினமும் பக்தியுருக்கத்துடன் செபமாலி சொல்லி வருவோம். அவ்வாறு செய்து வருவோமாயின் ரூஷியாவிலே ஓர் நல்லதிருப்பத்தைக் கண்டுகொள்ளும் அகிரஷ்டத்தைப்பெறுவோமென்பது நிச்சயம்.

சதாசகாயமாதா கோணம்

காணமற்போன கழலை

சதாசகாயமாதாவே! என் அன்பான ஆச்சி! நான் ஒன்றிந்துசம்பத்தவன் என்றாலும் உம்மிடையே எனக்கு அபார நம்பிக்கையும், பத்தியும், நேசமும் உண்டு. உமதுபோல் நடைபெறும் நோவீனப்பத்தி முயற்சியிலே ஒரு முறைபுத்தவறாமல் 24 கிழமைகளாகத் தொடர்ச்சியாய்ப் பங்குபற்றி வருகின்றேன் என்பது உமக்குத் தெரியும். இந்தக் காலகாலையுள் நான் எட்டுக்கொண்டவாங்களும், நீர் தாச்சித்தங்கொண்ட நன்மைகளும் அநேகம். இவற்றிற்கெல்லாம் நன்றியாகவும், உமக்குத் துதிசெலுத்தவும் ஒரு கிழமையாவது தவறாது உமது சநிதானத்துக்கு ஆசை ஆவலோடு ஓடிவா நான் பின்பின் நவன் அல்ல.

உமது நோவீனப் பத்தி முயற்சிக்குச் சோனுவாரிமழையிலும் வந்திருக்கின்றேன். வேலைத்தலத்தில் வேலைப்பாத்தை யுஞ்சுட்டைபண்ணுது தருணைருணங்களில் ஒருமணித்தியால லீவுபெற்றுக்கொண்டும் வந்திருக்கிறேன். இவற்றிற்கு ஏற்றசம்பாவனையைத் தாயே! நீர் எனக்குத் தந்திருக்கிறீர்.

நீர் எனக்கு அளித்துள்ள சலுகைகளில் அதிகம்பெரிபது, அதிகம் முக்கியமானது உண்மையாகவே ஒருபுதுமை. இதை என் ஆயுள் உள்வரையும் மறக்க முடியாது. அதைப்பற்றி விசேஷமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எனது தொண்டை சிலகாலமாக வருத்தவகொடுத்துக்கொண்டிருந்தது. அதில் ஏதோகோளம் அதிவிவரமாக வளர்ந்து பருத்து வெளிப்புறத்தில் கழலைபோலத் தோன்றியது. நான் பல வைத்தியரிடம் காட்டினேன். அவர்கள் "தேறையிட" கோளம் பெருத்து விட்டதென்றும், அதற்கு உடனே சத்திவைத்தியம் செய்பாதுவிட்டால் பெரிய ஆபத்தாய் முடியும் என்றும் ஒரு வாய்ப்புச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் வெருவாக நான்கிலேசுப்பட்டாலும் சத்திவைத்திய கிச்சிசைபெற முற்றாய்ந்துவிட்டேன். உம்மிடம் எனக்குள்ள நம்பிக்கைபெரிது. ஒருபுதன் கிழமை உம்மிடம் வந்து, "தாயே! சத்திவைத்தியமில்லாமல் என்னோயைத்தீரும்; என் தொண்டையில் வைத்தியரைக் கத்திவைக்கவிட எனக்கு மனமேயில்லை; எனக்கோ மிகவும் பயமாக இருக்கிறது; எனக்கு எத்தனையோ நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறீர்; என்மீது உம்முடைய இரக்கத்தை இம்முறையும் காட்டியருளும்" என்று கெஞ்சி மன்றாடினேன். என் ஆச்சி! எனக்கு நீர் பெரியபுதுமை செய்துவிட்டீர். நாலுகிழமைகளுக்குள் ஒருவித மருந்தமேயில்லாது படிப்படியாகக் குறைந்து இருந்த இடமே தெரியாது கழலை மறைந்தவிட்டது.

இந்தக்கழலையை — தீட்சியை அவதானித்திருந்த என் நண்பர்பலர் கழலைபைக் காணாமேயென்று என்னைக் கேட்டார்கள். நான் சத்திவைத்தியம் செய்திருந்தால்

நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்தானே; எப்படித் தீட்சியில்லாமற்போயிற்று என்று அறியவிரும்பினால் சதாசகாயமாதாவிடம் கேட்டறியுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டேன்.

தாயாரே! மாதாவே! ஆண்டவளே! உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன், கத்தோலிக்கருக்கும், கத்தோலிக்கர் அல்லாதோர்க்கும் உமதுவல்லபத்தைப் புகழுகிறேன், உம்மை ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். என்னை இப்போதும், எப்போதும் ஆண்டுகொள்ளும்.

"தஞ்சம்பீரோன வந்தோர்தம்மைத் தள்ளத் தானறியிராமே மிஞ்சும்வல்லமை மேவுந்தாயே வேறாரோதனை நீர்தாமே".

(மருதானையில்க்கும் திரு. A. R. "நோவீனப்பதினம்" எனும் ஆங்கில பத்திரிகைக்கு எழுதியனுப்பிய நன்றித் துதியின் தமிழ்ச்சாரம்)

நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம்

சதாசகாயமாதாவே! தயாளம் நிறைந்த அன்மையே! எனது சிவியம் முழுவதும் என்னை வாட்டிவந்த ஓயாத தலைவலியை எத்தனையோ வைத்தியர்களாலும் தீர்க்கமுடியாமல் போய்விட்டது. ஈற்றில் தங்கள் அடைக்கலம் அண்டினேன். பூரணசுகம் கிடைத்தது தங்கள் நாமம் என்றும் புகழப்படுவதாக.

Ampitiya Mrs. Joseph

வேங்காயமும் வழக்கைத்தலையும்

ஆஸ்திரேலியாவிலே அடலெயிட் நகரில் வசித்துவருகிற வாரான பெங்கிலி என்பவர் இதுவரை தெரியவாதிருந்த ஓர் விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார். அதாவது வழக்கைத் தலையுடைய அவருக்குத் தனதலையிலிருந்து தொப்பியை எடுத்தால் கொஞ்சமயிராவது அதில் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அவரது ஆவல். இதற்காக அவர் பட்டப்பாடு கொஞ்சமல்ல, அவரும் உபயோகியாத மருந்துகளேயில்லை. ஈற்றில் எங்குமே கிடைப்பதாகிய எளியவெங்காயத்தை எடுத்துக் காலையிலும், இரவிலும் கருத்தாகத் தனதுவழக்கைத்தலையில் தடவிவந்தார். அதன்பயனாக அவருடைய வழக்கைத்தலையில் மயிர் முளைக்கத் தொடங்கியது. இரண்டுமாதங்களில் அடர்த்தியாக வளர்ந்துவிட்டது. இதிலிருந்து விஞ்ஞானிகள் இப்போதுவெங்காயத்தை ஆராய்ச்சி செய்து, பெரிய வெங்காயத்தைப் பொறுமையுடன் அதிகாலையிலும், இரவிலும் பத்து நிமிஷம் வழக்கைத்தலையில் தேய்த்து வந்தால் மயிர் முளைத்து விடுகிறதென்று அனுபவத்தில் கண்டறிந்திருக்கிறார்கள்.

* * *

பிரபல சோவியற்றுவிய விமான விஞ்ஞானியாகிய அன்ட்ரி டியூப் போலேவ் என்பவர் 180 பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு மணித்தியாலம் 550 மைல் வேகத்தில் பறக்கக்கூடிய புதிய இனமான விமானம் ஒன்றைக் கட்டியிருக்கின்றாராம். "ரெஸியா" என அறியப்படுகின்ற இந்த விமானம் மஸ்கோவிருந்து நியூயோக்கருக்கு இடையிலே தெரியாமல் ஓரேழுச்சில் பறந்து போகக்கூடியதாகும்.

"தேவபாமரிக்கையின் குமாரர்கள்" என்ற குருமார்சபையின் ஆதிசிரேஷ்டரான வண. காரிலோ பென்சா சுவாமியார், போலாந்திலே தமதுசபையைச் சேர்ந்த எட்டுக்குருத்துவமானவரின் குருத்துவாபிஷேகத்திற்குச் சமூகமளிக்குமாறு மிலான்கரிலிருந்து சமீபத்திலே உத்தமமானமூலம் செல்லலாயினர். போலாந்திலே கம்யூனிஸ்தர்கள் அதிகாரத்தக்குவந்தபின் அங்கு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்ட ஒருசபையின் முதலாவது ஆதிசிரேஷ்டர் இவராவார்.

அங்கும் இங்கும்

தமிழரும் ஒற்றுமையும்

தமிழரின் பொருளாதார சுபிட்சமும், அரசியல்புன்னேற்றமும் வெகு வாக்குபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இச்சமையத்தில் தமிழ்ச்சமுக்கத்தின் பல்வேறு பிரிவினரிடையேயும் முன்னொருபோது மில்லாத அளவுக்கு ஒற்றுமை இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்”

சேர்கந்தையா வைத்தியநாதன்

சாதித்துவவெறும் சமயதுவெறும்

“இந்நாட்டில் பெரும்பிதி ஏற்பட்டுள்ளது. சில ஆண்டுகளுக்குமுன் சமாதானம் நிலவிய இந்நாட்டிலே இன்று சாதித்துவவெறும், சமயதுவெறும் பலவும் தாண்டவமாடுகின்றன. அரசாங்கம் இதுவிஷயமாகச் செய்த தென்ன? இந்நாட்டில் அமைதியும், சமாதானமும் நிலவச்செய்வதில் அரசாங்கம் தவறியதை முன்னிட்டு எனது வன்மையான கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்”

சென்றநர் எட்மன்ட் கூறே

பதவியில்வர முயற்சி

“டக்ளர் என். எம். பெறேறா முதலியோர் குழப்பமான சூழ்நிலைகளைச் சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கப்பதவியில்வர முயற்சிக்கின்றனர். இவ்விதமுயற்சி பெரும்பாலும் தோல்வியையேகாணும். அத்துடன் உயிரிழந்த ஐக்கியதேசியகட்சி (டி. என். பி.) மறுமுறையும் அரசியல் அரங்கத்தில் வர முயற்சிக்கின்றது. இதுமறுமுறையும் அரசாங்கம் ஏறமென்பது பகற்கனவாகும்.”

திரு. டி. பி. இலங்கரத்தன,

தொழில்-சமூகசேவா-விடமைப்புமந்திரி

அங்கு செல்லமுடியாது

“எம். ஈ. பி. அரசாங்கம் மொழிப் பிரச்சினையை மறந்து போய்விட்டதாகத் தெரிகிறது. வடமாகாணமும், கீழ்மாகாணமும் ஏற்கனவே இலங்கைத்தமிழருக்கு மாத்திரமல்ல, இந்தியத்தமிழருக்கும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன. எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகள் அன்றாடம் நிகழ்கின்றன. மந்திரிகள், எம். பி. கள் எவரும் அங்கு செல்லமுடியாது. சென்றவர்கள் யாவரும் மோசமாக நடத்தப்பட்டனர். தமிழ் இரத்தம் கலந்த சிங்களவர்கள் நாட்டைத் தமிழர்களுக்குக் கொடுக்க முனைகின்றனர். பிராந்திய சபைகளை எதிர்த்துப்போராடச் சிங்களவர்கள் தயாராகவேண்டும்.”

புத்தபிக்கு, மானவன்ச ஞானிசாரதேரோ.

நல்லொழுக்கமும் கடினஉழைப்பும்

“இலங்கையின் வருங்கால சுபிட்சமும், சுயதேவைப் பூர்த்தியும் வாழிப விவசாயிகள் கையிலேயே முற்றாகத் தங்கியுள்ளன. உணவிலே இலங்கையின் சுயதேவையைப் பூர்த்தியுள்ள தாக்க அவர்கள் கடினமாக உழைக்க வேண்டும். ஒருவர் விவசாயியாக இருந்தால் மற்றவர்கள் அவரைத் தாழ்த்தப்படவில்லை உள்வாராகவும், முற்றிலும் வேறானவருப்பைச் சேர்த்தவராகவும் கருதும் விசித்திரமனப்பான்மை இலங்கையில் காணப்படுகிறது. இந்தமனப்பான்மை பெரிதும் கண்டிக்கப்படவேண்டியது. அத்துடன் நாட்டுப்பற்றுடைய ஒவ்வொருவரும் இத்தகைய எண்ணத்தை மனதில் ஒருபோதும் வைத்திருக்கக்கூடாது. இலங்கையிலுள்ள ஒவ்வொருமனிதரும் — அவர் விவசாயியாகவோ, தொழிலாளியாகவோ, அல்லது கிளாக்குவாகவோ இருந்தாலுஞ்சரி அவர் நல்லொழுக்கமும், கடினஉழைப்பும் உள்ளவராயிருப்பின் மற்றவருடன் சமமான கௌரவமும், மரியாதையும் உடையவராவார்.”

திரு. ஜே. சி. டபிள்யூ. முனிசிங்கா, சிலாபம் எம். பி. யும், அரசாங்க பிரதம கொடாடாவும்.

அவர்களின் கண்ணும் கருத்தும்

“மாறுபட்ட அரசியல்கருத்துகளை உடையவர்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை எதிர்த்தார்கள். அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஐ. தே. கட்சியை வீழ்த்தி அரசாங்கம் ஒன்றை அமைத்தார்கள். அதனால்தான் இப்போதை அரசாங்கத்தில் இத்தனை கருத்துவேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தில் ஐக்கியம் ஏற்படுமாறு முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஆனால், திரு. பிவிப் குணவர்த்தனப்போன்ற மந்திரிகள் இலங்கையிலே கம்ப்யூனிஸ்த அரசாங்கத்தை அமைப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கின்றார்கள். தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டால் ஏராளமான வருமானங்களை நாடு இழந்துவிடும்.”

திரு. வென்றி அபேவிக்கிரம, போக்குவரத்து மந்திரிகாரியாலய பாராளுமன்ற காரியதரிசி.

தமிழின் நியாயமான உபயோகம்

“சேர்ஜோன் கொத்தலாவீலையும், மற்றும் ஐக்கியதேசியக்கட்சித் தலைவர்களும் தமிழுக்குச் சமஅந்தஸ்துக் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால், இன்று தமிழுக்கு நியாயமான உபயோகம் அளிப்பதற்குச் செய்துள்ள முடிவை எதிர்த்துப் பிரசாரஞ்செய்து வருகிறார்கள். வடபகுதியிலும், கிழக்குப்பகுதியிலும் மட்டுமே தமிழுக்கு நியாயமான உபயோகம் இருந்துவரும். நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாக அப்பகுதி மக்களின் மொழி தமிழ்மொழியாக இருந்துவந்திருக்கிறது. தமிழரை மற்றொரு மொழியை உடனடியாகக் கற்கும்படி செய்வது முடியாத காரியம். அவர்களின் தினசரிவேலைகள் தமிழிலேயே இருக்கும். சிங்களம் மட்டுமே அரசு கருமொழியாக இருக்கும்.”

திரு. பிவிப் குணவர்த்தன, உணவு-விவசாயமந்திரி.

அங்கு சுதந்திரம் இல்லை

“ஞாபியாவும், சீனாவும் இருநாடுகளும் பெரிதும் அபிவிருத்தியடைந்துள்ள நாடுகளாயினும், அந்நாடுகளிலுள்ள மக்கள் இலங்கை மக்களிடமுள்ள சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கிறார்களில்லை. அந்நாடுகளில் ஏழைகளுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை. பொதுமக்களிடம் கருணைகாட்டாத செல்வாக்கும், செல்வமும் படைத்தவர்களால் ஏழைகள் ஆளப்படுகிறார்கள். எத்தனை நியாயமான தாய் இருந்தாலும் பொதுமக்கள் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக ஒன்றுஞ்செய்து கொள்ள முடியாது. ஞாபிய பிரசைசுக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கிற வாக்குரிமையையும், ஜனநாயக உரிமையையும் இலங்கை மக்கள் அனுபவிக்கின்றார்கள். இந்த அடிப்படையிலேயே அனுபவிக்காததால் தாங்கள் விரும்பும் அரசாங்கங்களை ஞாபிய மக்கள் தெரிவு செய்ய முடியாது.”

திரு. டி. பி. இலங்கரத்தன, தொழில்-விடமைப்பு-சமூகசேவா மந்திரி.

செல்வாக்குள்ள குடும்பம்

சமீபத்திலே லண்டன் மாநகரில் நடந்தேறிய சர்வதேச பாராளுமன்றங்களின் சம்மேளனத்தில் இலங்கையிலிருந்து சென்ற ஒருமாதியும், மருமகரும் பொலிவாக வீற்றிருந்தனர். திருமதி. குசுமா குணவர்த்தனவும், திருமதி. விவியன் குணவர்த்தனவுமே இரத்தப்பாத்திரங்கள். இன்று நமது நாட்டு அரசியல் அரங்கில் குணவர்த்தன குடும்பம் எவ்வளவு செல்வாக்குடன் விளங்குகிறது என்பதை இச்சந்தர்ப்பம் மேலும் தெளிவாக்காட்டுகிறது என்று துணிந்து கூறிவிடலாம். குடும்பத்தின் பெருந்தலைவராக உணவுமந்திரி திரு. பிவிப் குணவர்த்தன வீற்றிருக்கிறார். அவரின் இளைய சகோதரர் திரு. ரெபேக்குணவர்த்தன சனப்பிரதிநிதிகள் சபையின் எதிர்க்கட்சியின் பிரதான

தலைவர்களில் ஒருவர். உணவுமந்திரியின் மனைவி திருமதி குசுமா குணவர்த்தன அரசாங்ககட்சியில் நிறைந்த செல்வாக்குள்ளவர். இவரின் மருமகன் திருமதி. விவியன் குணவர்த்தன லங்கா சமசமாஜகட்சியின் “தூண்க”ளில் ஒருவர். இவர்களுள் திரு. வெஸ்லி குணவர்த்தன கட்சியின் பொதுக்காரியதரிசி. இவரின் மச்சான் கழுத்துறை எம். பி. திரு. சம்லி குணவர்த்தன, ஒரு குடும்பத்திற்கு அரசியலில் இதற்குமேல் என்னவேண்டும்?

ஓர் அரசியல் நிருபர்.

ஒருபோதும் பரிக்காது

“டக்ளர் என். எம். பெறேறாவும், அவரது கட்சியினரும் அரசியல் அதிகாரத்துக்கு வர விண்களவு காண்கின்றனர். ஆனால், அக்கட்சித் தலைவர்களில் மக்களுக்கு நம்பிக்கையில்லாதிருக்கும் போது, அக்களவு எவ்வாறு பலிக்குமென்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தனது சுயஅரசியல் நலனுக்காக அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க எத்தனிக்கும் லங்கா சமசமாஜகட்சியே இந்த அரசாங்கத்துக்கு ஒரு பெருந்தலைவியடியாக இருக்கிறது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த அரசாங்கம் செய்யும் கைங்கரியங்களுக்கெல்லாம் எதற்காகக் கல்வியறிவுள்ள டக்ளர் பெறேறாவைப்போன்ற முட்டுக்கட்டை போட முயலுகின்றார்களென்பதும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்துக்கு எதிராக மக்கள் மனதை மாற்றி விட டக்ளர் பெறேறா முயற்சிக்கிறார்.”

இழந்த கண்பார்வையைப் பெறமுடியுமா?

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தரும்” என்ற வாக்கியம் கண்ணின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டும். கண்போனபின்பு இவ்வலகில் வாழ்வதில் இன்பமில்லை எனலாம்.

கண்ணை இழந்தவர்களுக்கு இரவும் பகலும் ஒன்றுபோல்தோன்றும். உலகம் ஒரே இருட்டாகத்தான் இருக்கும். மற்றவர்கள் கண்டு அனுபவிக்கும் இயற்கையின் எழில்களையோ, இறைவனின் பொழில் களையோ கண்ணுற்று அவர்கள் இன்பமெய்தமுடியாத தர்ப்பாக்கியசாஸிகள்.

அவர்களும் மனவேதனை ஒருபுறமிருக்க, அவர்களுக்காக நாம் பரிந்து பச்சாத்தாப்பப்படவேண்டிய கடமையும் இருக்க, அவர்களைக் “கண்ணற்ற கபோதிகள்” என்று நெஞ்சாரையாண்டிசெய்யும் கண்ணுள்ள “கபோதிக”ளும் நம்மிடையே இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

ஆனால், பிறவியிலேயே கண்ணிழந்தவர்கள் படும் மனவேதனையை விட இடையிலே பல்வேறுகாரணங்களினால் கண்பார்வை இழந்தவர்கள் அனுபவிக்கும் நரகவேதனை நாவால் நவிளுந்தாமன்று.

இன்னுமேசிலர் “என் கண்ணை இதைச் செய்யேன்” எனச் சத்தியம் செய்வதைக் கிராமப்புறங்களிற் காணலாம். இதுவும், இழப்பவற்றுள்ளலாம் கண்ணிழப்பதேகொடிது என்பதைக் காட்டுகிறது.

இத்தகைய கொடிய குருட்டுத்தன்மையைப் போக்கும் மருத்துவம் இதுவரை மனிதர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டியே வந்துள்ளது.

அக்காலத்தில் இப்பிணியையும் இறைவனின் கருணையால் அகற்றமுற்பட்டனர். ஒருகால் சபதம் தவறினமையால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்கு இரண்டுகண்களும் மறைந்தனவாம்; அப்பொழுது நாயனார்திகைத்து நெடியுயிர்த்து “இந்தக் கொடுந்துயரத்தை நீக்கும் பொருட்டு நமது கடவுளைப் பாடுவேன்” என்று துணிந்து

நாட்டினருக்கு அவர் விண்வாக்குறுதிகளையும், விடைகளையும் அளித்துவருகிறார். லங்கா சமசமாஜகட்சியின் வெறும் வாக்குறுதிகளைக்கேட்டு ஏமாந்துவிடாதீர்கள். அரசாங்கம் நாட்டின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கும்வரை பொறுமையாயிருங்கள்.”

திரு. டி. பி. இலங்கரத்தன, தொழில்-விடமைப்பு-சமூகசேவா மந்திரி.

சகலமக்களுக்கும் சம உரிமை

“இலங்கை ஜனநாயக அடிப்படையில் ஆளப்பட்டுவரும் ஒருநாடு. இந்நாட்டில் வாழும் நான்குவகை மக்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வின்றி உரிமைகள் உண்டு. நாட்டில் வாழும் மக்கள் சுபிட்சமாக வாழவேண்டுமென்பதே எமது ஆவல். பாலைஷப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக அண்மையில் பிரதமருக்கும், சமஷ்டிக்கட்சித் தலைவருக்குமிடையே முதற்படியான ஒப்பந்தம் ஒன்று கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒப்பந்தத்தைப் பலர் கண்டிக்கின்றனர். ஆனால், பெரும்பான்மையாக அரசியல்வாதிகளிடமிருந்தே ஆட்சேபனை எழுகின்றது. மக்களின் சுபிட்சமான வாழ்விற்கு மாச ஏற்படுத்தும் நோக்கமாகவே இவ்விதக் கூக்குலங்களை இவர்கள் செய்கின்றனர். இவைகளை நம்பி மக்கள் ஏமாந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, மக்கள் எதுசரி, எதுபிழை என்பதை உணர்ந்து தீர்ப்புக்கூறுதல் பிரதானமாகும்.”

திரு. டி. பி. இலங்கரத்தன, தொழில்-சமூகசேவா-விடமைப்புமந்திரி

திருப்பதிகத்தைப் பாடினாராம். ஆனால், இது ஏழாம் எட்டாம் நூற்றாண்டுச் செய்தி.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் எதற்கும் விஞ்ஞானமே சமய சஞ்சீவியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கண்ணின் புண்ணை ஆற்றும் சத்திரசிகிச்சை முறை துரிதமாக அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது.

பழுதான கண்களைப் பழுதுபார்க்குஞ்சிரமம் இப்போது கைவிடப்பட்டு இறந்தவர்களின் பழுதில்லாத கண்களை எடுத்துப் பழுதடைந்த கண்களுக்குப் பதிலாகப் பதிக்கிறார்கள்.

உயிரற்ற உடல்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் கண்களிலிருந்து நீர்ப்பசையை நீக்கி அவைகளைக் காலவார்பின்றிப் பாதுகாத்துவைக்கக்கூடிய ஒரு புது முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இறந்தவரின் கண்களை அகற்றிப் பாதுகாத்துப் பார்வை அற்றவர்கள் அல்லது பார்வை குறைந்தவர்களுக்குத் தில் அந்தக்கண்களைப் பொருத்த டக்ளர்மாருக்கு இதற்குமுன் எழுபத்திரண்டுமணிநேர அவகாசமிருந்தது. ஆனால், வாஷிங்ரனிலுள்ள வால்ற்றர் ரீட் இராணுவ நிலையத்து அணு ஆராய்ச்சிப்பிரிவின் உதவியுடன் இன்றைய விஞ்ஞானிகள் கண்ணின் சவ்விருந்து நீர்ப்பசையை நீக்கி அதனை நிரந்தரமாகக் கிளிஸுறிவில் பாதுகாத்து வருகின்றனர். வேண்டியபோது ‘டக்’கென்று இக்கண்களைப் பொருத்தி இழந்த பார்வையை மீண்டும் பெறச்செய்யலாம்.

● ஒருநாளில் மனித இருதயம் 2,500 கலன் இரத்தத்தை வெளியே தள்ளுகிறது. ஒருவனது வாழ்நாளில் அவன் இருதயம் வெளியே தள்ளும் இரத்தம் 5 கோடியே 50 லட்சம் கலனுக்குச் சரியாகும். ஒரு ஆண்டில் இருதயம் நான்குகோடிதாம் அடிக்கின்றது.

5-ம் அதிகாரம்

மரியாயின் அழைத்தல்

மரியாயின் சேனை உலகமுழுவதும் பரவவேண்டுமென்று திருச்சபை ஆசிக்கிறது. அதைத்திருச்சபை அங்கீகரித்து ஆசீர்வதிக்கிறதென்றும், எங்கள் இராக்கினியே எங்களை அழைக்கிறார்களென்றும் மூன்றாம் அதிகாரத்தில் கண்டுகொண்டோம். இப்போது எங்களை அவள் எப்படி அழைக்கிறாள்? ஏன் அழைக்கிறாள்? என்று சற்றே ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

சர்வேஸ்பரனின் சத்துருக்களுடன் போராடவாருங்கள் என்று அந்த இராக்கினி — சேனையின்தளபதி எங்களை அழைக்கிறாள். ஞானயுத்தஞ்செய்ய வாருங்களென்று எங்களை அழைக்கிறாள். தைரியமாய் வாருங்கள், பயப்படாதேயுங்கள், உங்கள் முன்னணியில் நான் நிற்கிறேன், ஞானயுத்தஞ்செய்யுங்கள், வெற்றி அடைவீர்கள் என்று எங்களைத்தேற்றுகிறாள். அடுத்தடுத்து ஒரேதொனியாய் எங்களை அழைக்கிறாள். ஏன் இப்படி எங்களை அழைக்கிறாள்? இதன்காரணம் என்னவென்று சற்றே ஆராய்வோம்.

இக்காலம் எப்படியானதென்று உலகமே அறிந்த விஷயமாவதும் அதைஇங்கு சுருக்கமாய் எடுத்துக் காட்டுவோம். எம்திருமறைக்கு ஒர்புதிய ஆபத்தத்தோன்றியிருக்கும் காலம் இது. கடவுள் இல்லையெனச்சாதிக்கும் நாஸ்திகர் பல இடங்களிலும் தோன்றித் தாங்கள்கடைப்பிடித்திருக்கும் அபத்தக் கொள்கைகளை உலகமெங்கும் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் காலம் இது. கத்தோலிக்கபத்திரிகைகள் இதைப்பற்றிப் பிரசித்தஞ்செய்து வருகின்றன. அவ்வாறிருக்கவும் எங்கள் தேசத்தில் அல்லது நாங்கள் வசிக்கும் இடத்தில் நாஸ்திகர் இல்லையென இல்லையெனச் சிலர்சாதிக்கவும் கூடும். முற்காலத்தில் நாஸ்திகர் அத்தியூத்தகால அங்குமிங்குமாகச் சொற்போர்மாத்திரம் இருந்தனரென்றும், அப்போது பகிரங்கத்தில் வெளிவர அவர்களால் முடியவில்லை என்றும், இக்காலத்திலோ அவர்கள் பகிரங்கத்திலே தைரியத்தோடு வெளிகொண்டு தங்கள் கொள்கைகளை எங்கும் பிரசாரஞ்செய்து வருகிறார்களென்றும், பரலோகத்தையும், பூலோகத்தையும் அவற்றிலடங்கிய சகலத்தையும் உண்டாக்கிக் காப்பாற்றிவருகின்ற சர்வேஸ்பரனை அகற்றிவிட்டு அவரது சிங்காசனத்தில் தாங்களே இருந்துகொண்டு சர்வாதிகாரம் செய்யலாமென மனப்பால் குடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்றும், உலகம் உண்டானது முதல் எந்தமதத்தினராயினுஞ்சரி சகலசாதிசனங்களுமே வானத்தையும், பூமியையும் படைத்து ஆண்டிருந்திவரும் சர்வவல்லப கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறாரென அங்கீகரித்துத் தங்களுக்குத் தெரிந்தமட்டிலே அவரை ஆராதித்து, ஸ்துதித்துத் தோத்திரம் செய்து வந்திருக்கும் போது, இப்படியான நாஸ்திகர்

அங்குமிங்கும்புகுந்து தங்கள் நாஸ்திக வேலையைப்பிர்ந்து வருகின்றனரென்றும் கத்தோலிக்கபத்திரிகைகளில் நாங்கள் வாசித்திருக்கிறோம்.

இந்த நாஸ்திகர்கள் விரிக்குமவிலையில் நாங்கள் அகப்படுவதா? அல்லது எந்த மதத்தினுமுள்ள நமது அயலாரை அதில் அகப்பட்டுவிடுவதா? இதுவிஷயமாய் நாங்கள் எச்சரிக்கையாய் இருப்பது மாத்திரமல்ல, எங்கள் அயலாரையுமே பிறர் சிநேகத்தின் நிமித்தம் எச்சரித்துக் காப்பாற்றவும் வேண்டும்.

இந்த நாஸ்திகம் சாதிசமய பேதமின்றி எவரிடையுமே பரவுகின்றது. அது கத்தோலிக்கருள்ளும் புகுந்துவிட்டதென்பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. நாஸ்திகர்கள் எந்தமதத்தினருக்கும் நாளாவட்டத்தில் சிறுகச்சிறுகத் தள்ளி விஷத்தைப்பருக்கிவிடுவார்கள். அவ்விஷத்தை உட்கொண்டவர்கள் சிறுகச்சிறுகத் தங்கள் விசுவாசத்தை இழந்து கடைசியிலே கடவுள் இல்லையென்று சிதற்றி நரகப்பிசாசின்தோழராய் விடுவார்கள். ஆதலின் இந்த ஆபத்திலிருந்து நாங்கள் எல்லோரும் தப்பிக்கொள்ள விழிப்பாயிருக்கவேண்டும்.

மரியாயின் சேனை

(முன்தொடர்ச்சி)

பரிசுத்தபிதா 11-ம்பத்திராசரின் கட்டளை என்னவென்று நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோமா? கத்தோலிக்கமக்கள் பொதுவுடைமைக்கட்சியில் ஒருபோதுமே சேரக்கூடாதென்று கண்டிப்பாக அடிகட்டளை விதித்திருக்கிறார். ஆதலால், நாமிசகவும் விழிப்பாயிருக்க வேண்டும். நமது கத்தோலிக்க சகோதரர்கள் யாவரும் இதனை அறியச்செய்து எல்லோரும் ஒன்றுகூடி அக்கட்சியினரை எதிர்த்துத் தாக்கி விலக்கி ஒழிக்க ஏற்றவழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரிகையாய் இருக்கவேண்டும். கத்தோலிக்க பத்திரிகைகளையும், துண்டுப்பிரசாரங்களையும் எல்லோர் மத்தியிலும் பரப்பவேண்டும். ஆத்தம இரட்சணியத்துக்கு விரோதமாய் எழும்பும் எந்தச்சத்துருவையும் எதிர்த்து அழித்து ஒழிக்கப் பலம்பொருந்திய கேடயம் செபம். செபத்தினால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை. என்னையின்றி உங்களால் எதுவும் செய்ய முடியாதென்று நமது திவ்விய இரட்சகர் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார். செபஞ்செய்யுங்கள், தபம்புரியுங்கள், விழித்திருந்து செபஞ்செய்யுங்கள் என்கிறார்.

நமது பரிசுத்த தேவதாயும் இதையே நமக்குப் படிப்பிக்கிறாள். நமது இரட்சணிய அலுவலில் அவள் மிகவும் விழிப்பாயிருக்கிறாள். திவ்வியபாலனைப்பெதல்கேமில் யாதாமோர் வியாகுலமு

யின்றிப் பெற்றெடுத்த அந்த இரக்கமுள்ளதாய், கல்வாரிமலையிலே சிலுவையடியில் மனுக்குலத்தைத்தமதுபிள்ளைகளாய் அடைந்தபோது எவ்வளவு வியாகுலங்களை அனுபவித்தாள். இவ்விதமாகப் பெற்றபிள்ளைகள் கெட்டழிந்துபோவதை அந்த இரக்கமுள்ளதாய் பார்த்திருப்பாளா? எத்தனையோபேர் கடவுள் இல்லையென்று தங்கள் மனப்போக்கின்படி சிவிப்பதுபோதாமல் மற்றவர்களையும் தங்கள் மாயவலையில் அகப்படுத்துகிறார்கள். சிலர் கிறீஸ்துவர்களாய் இருந்தும் திருச்சபையின் சட்டதிட்டங்களைப் புறக்கணித்துத் தங்கள் இஷ்டம்போல நடந்து கெட்டழிந்து போகிறார்கள். சிலர் நல்லகத்தோலிக்கராய் இருந்தும் இடையிலே பாவத்தில் விழுந்து கெட்டழிந்து போகிறார்கள். இப்படியாகப் பாவம் எப்பக்கத்திலும் மலிந்து குவிந்திருக்கும்போது இரக்கமுள்ள சர்வேஸ்பரன் அளவில்லாத நீதியுள்ளவராகையால் இப்பாவஉலகை எப்படித்தண்டிக்கப்போகிறாரோவென்று நமது இரக்கமுள்ளதாய்பராதவிக்கிறாள். சொல்லமுடியாத வியாகுலம் அனுபவிக்கிறாள். எவ்விதமும் நம்மைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறாள்

செய்யவேண்டும்; அதற்காகத் தபத்துடனே செபஞ்செய்யவேண்டும்; செபத்தின்மேற் செபம் இடைவிடாது செய்யவேண்டும்; விசேஷமாகத் திருச்செபமாலே அடிக்கடி ஓதவேண்டும்; செபமாலே தேவனிடத்து மகாவல்லமைபெற்ற செபம்; உலகத்தவர்கள் விரும்பினாலும் இன்பசுகங்களை யெல்லாம் ஒழித்துவிடவேண்டுமெனத் தெரிவித்திருக்கின்றார்.

இவ்வாறு தேவதாயாரும், நமது திவ்விய இரட்சகரும் எங்களுக்குக் கொடுத்த எச்சரிக்கைகளை நாங்கள் அலட்சியம் செய்யலாமா? இனிமேலாவது தேவதாயாரின் அழைத்தலுக்குக் காது கொடுப்போமாக. பாவம்நிறைந்த இந்த உலகைச் சர்வேசுரன் தண்டிக்க இருக்கிறாரென அறிந்தமாதிரித் தில் நாம் அதற்குத் தப்பி நடக்க முயலவேண்டும். பிறர் சிநேகத்தின் நிமித்தம் நமது அயலாரையும் காப்பாற்ற முன்வரவேண்டும் செபஞ்செய்யுங்கள். தபஞ்செய்யுங்கள். ஊழியஞ்செய்யுங்கள். இவைகளையே மரியாயின் சேனையாளர் புரிந்து வருகிறார்கள்.

6-ம் அதிகாரம்

சேனையின் இலட்சணங்கள்

1. சேனையின் குணதிசயங்கள்:— மரியாயின் குணதிசயங்களே சேனையின் குணதிசயங்கள். மரியாள் ஆழ்ந்த தாழ்ச்சியுடையவள். மட்டற்ற கீழ்ப்படிதலுள்ளவள். வானுலகோரைப்போன்ற இங்கிதமுள்ளவள். இடையறாது செபிப்பவள். எதையும் ஒறுக்கப் பின்வாங்காதவள். அற்பமும் பழுதற்ற கற்புடையவள். சலியாத பொறுமையுடையவள். தெய்வீக ஞானமுடையவள். தன்னை முழுவதும் தத்தம் செய்யும் மனோதைரியமுள்ளவள். தேவசிநேகமுள்ளவள். ஒப்பற்ற உத்தம விசுவாசக் கொண்டவள். சேனையானது அவளுடைய விசுவாசத்தையும், தேவசிநேகத்தையும், ஞானத்தையும், பொறுமையையும், ஒறுத்தலையும், செபப்பற்றுதலையும், இங்கிதத்தையும், கீழ்ப்படிதலையும், தாழ்ச்சியையும் அடைய முயற்சிக்கிறது. அவளுடைய சிநேகத்தையும், விசுவாசத்தையும் பின்பற்றிச் சகலவிதமான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளுகிறது. “முடியாதென்பது அதற்கு ஒரு சாக்காகாது; ஏனெனில், எல்லாம் தன்னால் முடியுமென்றும், செய்யச் சுகந்திர முண்டென்றும் அது எண்ணுகின்றது.”

(வளரும்)

செஞ்சினவின் ஆதிக்கத்திலுள்ள மஞ்சுரிய நாட்டிலே நெடுங்காலமாக வேதகலாபனை நடைபெற்றுக்கொண்டுவந்தபோதிலும் ஆங்குள்ள 10,000 தத்தோலிக்கரும் திடமான வேதவிசுவாசமுடையவர்களாய் இத்தவருவாகச் சினவின் நுத்தசமீபத்தில் ஹோங்கோங் தீவுபோய்ச்சேர்ந்தவண. அலெக்சாண்டர் எய்லிமொண்ட், வணக்கிறேஷன் கொலட்சியெச்சுளும் போலிஷ்குருமார் இருவரும் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள்.

மட்டக்களப்பு தாண்டவன்வெளித் தபால்

பரிசுத்த வியாகுலமாதா திருநாள் : 20-9-57 வெள்ளிக்கிழமை பரிசுத்த வியாகுலமாதா திருநாளானது வியாகுலமாதா பக்திச்சபையாரால் (கிறிஸ்துவ தாய்மார்) பங்கு ஆலயத்தில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. திருநாளுக்குமுந்தியநாள் காலை 6-00 மணிக்கு இப்பக்திச்சபையாரால் அச்சபை அங்கத்தவர்களாயிருந்த மாணிக்கத்தவர்களின் ஆத்தமஇளைப்பாற்றிக்காகத் துக்கப்பூசை செய்க்கப்பட்டது. அன்று பிற்பகல் 6-30 மணிக்குச் செபமலை, பிரார்த்தனையின்பின் விசுவாசிகள் எல்லோரும் மெழுகுவர்த்திகள் கரத்தேந்தி ஆணியாய்வர வியாகுலமாதா திருச்சுருபத்தை எழுந்தருளப்பண்ணிச் சற்றுப்பிரகாரமாகக் கொண்டசென்றனர். அவ்வேளை சகல விசுவாசிகளும் தேவதோத்திரகிதங்கள் பாடி மாதாவை மகிமைப்படுத்தினர். பின்னர் ஆலயத்துள் உரியவிடத்தில் மாதாவை எழுந்தருளப் பண்ணினர். பங்குவிராணைக்குரவர் வண. ஜோர்ஜ் ஈ. எல். வம்பேக் சுவாமிகளால் மாலை ஆராதனைபாடித் திவ்வியநற்கருணை ஆசீர்வாதம் அருளப்பட்டது. திருநாளன்று காலை 6-00 மணிக்குப் பாடந்பூசை நிறைவேறியது. பூசையிலே இப்பங்கிலுள்ள சகல பக்திச்சபையாரும் கலந்து, திருவிருந்தருத்தித் தங்களை மாதாவுக்கு நேர்த்துகையளித்து மகிழ்ந்தனர். பூசையின்பின் பக்திச்சபையார் பங்குவிராணைக் குரவரைச் சந்தித்து அன்பளிப்புகள் வழங்கினர்.

அடுத்தபடியாகப் பாலப்பிரசீடியங்களால் சமயசம்பந்தமான சிறுநடனம், நடிகைகள் நடிகைகாணிக்கப்பட்டன. பின்பு "சேனையும் நற்கருணையும்" என்னும் விடயம்பற்றிச் சகோ. அன்னலூட்சம், "தேவகாரியங்களைப் புறக்கணிப்பவர்களைத் திருத்தவது எப்படி" என்னும் விடயம்பற்றிச் சகோ. என். எம். யோசெவ் அவர்களும் சொற்பொழிவாற்றினர். சகோ. ஏ. எஸ். ரி. செல்வத்தாரை அவர்கள் நன்றியுரை கூறினர். அதன்மேல் கியூறியாத்தலைவர் வண. பிரான்சிஸ் சுவாமியவர்கள் பேசியபோது, சேனைக்கு இவ்விதமான கனியாட்டுகள் அவசியமென்றாலும் அங்கத்தினர் பிறரையும், தம்மையும் பரிசுத்தப்படுத்தும் சேனையின் நோக்கத்தை அசட்டைசெய்யக் கூடாதென்று வற்புறுத்தினார். மேலும், சேனை அங்கத்தினர் ஊழியம் செய்யும்போது சுயநலத்தோடும், வெறும் வெளிப்பகட்டுக்காகவும், பெருமைக்காகவும் அதைச் செய்தால் ஒரு பொழுதும் வெற்றிபெறமாட்டார்கள்; அவர்கள் உண்மையான சேவை செய்யமாட்டார்கள்; எல்லாம்போலியாய் இருக்குமென்றும் ஆணித்தாமாக எடுத்துக் கூறினர்.

சிறுநடனம் உபசரணையுடனும், முடிவுசெபத்துடனும் விழாக்கள் நிறைவெய்தின. வாழ்கமரியாயின் சேனை! வாழ்க "சம்மனசுகள் இராக்கினி சைனியம்." இது என்றும் மரியாய்க்குச் சேவைசெய்வதாக.

காவலார்க்கடிதர்.

வன்னித் தபால் நேரியகுளம்

அர்ச். கப்பலேந்திமாதா திருநாள் : வளமிக்க வன்னிநகரமாகிய செட்டிக்குள விசாரணைப்பங்கைச்சொந்த நேரியகுளத்திலே பண்டைப்பெருமையோடு கோவில்கொண்டிருக்கும் அர்ச். கப்பலேந்திமாதா திருநாள் பல வருடங்களுக்குப்பின் இவ்வாண்டு சென். 15-9-57 ஞாயிறுவாரம் பக்திச்சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்ட தேவதாயார்திருசந்தமான. திருநாளுக்குமுந்திய திரிதினவிழாக்கள் 12-9-57 வியாழக்கிழமைகாலை கொடியேற்றத்தடன் ஆரம்பமாயின. மாதாவின்கோவிலைத் தாங்கிநிற்கும் தூண்களெல்லாம் வச்சிரத்தூண்களாகவிளங்க, நீலவெள்ளைவண்ணத்தீட்டி செயற்கைமலர்களாலும், மாலைகளாலும் எழிலுறச்சிங்காரிக்கப்பெற்றும் பவிழிடம்தலங்க, முதலுள் சனிவாரம்மாலை கட்டளைக்குரவர் வண. ஏ. மூஜேசுவாமியவர்களால் மாலை ஆராதனை நடைபெறலாயிற்று. மறுநாட்காலை 8 மணிக்குப் பலவிடங்களிலுமிருந்து பாடசாலைகளின் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், மாதாவின்பக்தர்களும் கோவிலிலே திரளாகக்குழுமியிருக்கச் சுவாமியவர்கள் பெரியபாடந்பூசைநிறைவேற்றினார். பாடசாலைகளின் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் கீதம் இசைத்தனர். அவ்வேளை சுவாமியவர்கள் "தேவதாய் எமதுதாய்" என்பதைப் பீடிகையாகக்கொண்டு அரியதோர் பிரசங்கஞ்செய்தார். பூசைமுடிந்ததும் கோவில்கிறிஸ்துவர்களும், கட்டளைகாரரும் வாத்தியவரிசைகளுடன் சுவாமியவர்களைச் சந்தித்து அன்பளிப்பு வழங்கினர். அவர் அரியபுத்திமதிசூறி அனைவர்க்கும் தமது திருக்காணிக்கைகூறினார்.

சாயந்தரம் 4 மணியளவில் பாடசாலைகளின் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், திரளாககிறிஸ்துவர்களும் நிரையாய்ச்செல்ல, செபஹுசைசங்கீதஹுசைமத்தியிலே தேவதாயார் இலுப்பைக்குளம், வைத்தியர் எஸ். எல். எஸ். நாயகம் அவர்களால் அழகுறச்சிங்காரிக்கப்பெற்றிருந்த கேடயத்திலே எழுந்தருள, அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த விதிபூடே சற்றுப்பிரகாரம் பத்

வேதசாட்சிகளின் இரத்தம்

தான்கண்டவைகளையும், கேட்டவைகளையும்பற்றி நீதிமன்றத்தில் உறுதி கூறுவதுபோன்று, உலகின்முன் தான்கைக்கொண்டிருக்கும் வேதத்திற்கும், தான் அனுசரிக்கும் புண்ணியத்திற்கும் ஏற்படும் இம்சையை எதிர்த்துநிற்பதே வேதசாட்சியமாகும். அப்போஸ்தலர்கள் யேசுவினது பகிரங்கவாழ்க்கையின் பல அம்சங்களுக்கும், அவரது போதனை, மரணத்தின்பின் உயிர்த்தெழுந்தது முதலியவற்றிற்கும் "ஜெருசலேம் நகர், யூதேயர், சமாரியாநாட்டின் பலபாகங்கள், ஏன், அக்காலத்திய உலகமெங்கும் சாட்சிபகர்"ந்தனர் (அப். நடபடி 1:8).

அர்ச். முடியப்பிரின் மரணமுதல் கிறிஸ்துசமயத்தைத் தழுவி அதை அனுசரிப்பது கிறிஸ்துவின் அடியார்களுக்கு ஆபத்தாயிற்று. அப்போஸ்தலர்களுக்கும், அவர்களது போதனையை ஏற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்துவபக்தர்களுக்கும் எந்தநேரத்திலும் மரணவாயில் திறந்த வண்ணமேயிருந்தது. "தாங்களிசுவசித்த வேதவாகையங்களின் சாட்சியாகக் கொல்லப்பட்டவர்களின் ஆத்தமங்களை" பற்றி அர்ச். அருளப்பர் காட்சியாகமத்தில் வருணிக்கிறார் (VI, 9).

இரண்டாவது நூற்றாண்டிலிருந்து ரோமைச்சக்கிரவர்த்திகளின் பயங்கர வேதகலாபனைகாலத்தில் சமயத்திற்காக உயிர்துறந்த பலலாயிக்கணக்கான தியாகிகளை வேதசாட்சிகளாக வழிபடலாயினர். ரோமை ஆட்சியில் சமயம் லௌகிகத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுச் சக்கிரவர்த்தி தெய்வமாகக்கொண்டாடப்பட்டு, அவர்களுக்குக்குடிகள் மிருகங்களைப்பலியிடுவதும், நைவேத்தியங்கள் பண்ணுவதும் வழக்கமாயிற்று. ரோமைப்படைகள் வெற்றிகண்டால் தேசிய விழாக்களும், விசேஷபொதுப்பலிகளும், நைவேத்தியங்களும் நடைபெறும். புதியசென்றார்கள் பதவி ஏற்கும்போதும், கல்யாணமுதலிய விசேடதினங்களிலும் கோயிலில் அர்ச்சனைகளும் உண்டு. கிறிஸ்துவர்களுக்கு இவற்றிலே முறைமைப்படி கலந்து கொள்ள மனம் இடங்கொடாது. ஆகையால், அவர்கள் தேசத்துரோகிகளென எண்ணப்பட்டார்கள். அந்நியமத்தில் விழிந்துவிட்டவர்கள் தேசப்பற்றற்றவர்கள் எனப் பொதுமக்களால் கருதப்பட்டார்கள். கிறிஸ்துவர்களைச் சிங்கங்கள் கிழித்து உண்ணப் போடவேண்டுமெனச் சிற்றங்கொண்டமக்கள் கூச்சல்பொட்டுச் சமயாசமயங்களில் குழப்பஞ்செய்து கிறிஸ்துவர்களைக் கொன்று நரவேட்டையாடினார்கள். கிறிஸ்துவர்கள் என்ற ஒரேகாரணத்திற்காகத் தனது உறவினர்களையும் மரணத்தின்பிட்ட டொமீத்தியன் சக்கிரவர்த்தியின் காலத்தில் "கிறிஸ்துவ நாம தேயமே இருக்கப்படாது" என்னும் சுலோகம் உண்டாயிற்று. கிறிஸ்துவனாயிருப்பதே தேசத்துரோகம், மரணதண்டனைக்குரிய குற்றமென்று டொமீத்தியன் சக்கிரவர்த்தியின் ஆட்சியைப்பற்றி எழுதியுள்ள சுயடோனியஸ் என்னும் சரித்திராசிரியர் மூலமாய் நாம் அறியவருகிறோம்.

கொன்ஸ்தன்ரைன் மகாவேந்தர்கி. பி. 313-ம் ஆண்டு திருச்சபைக்குச் சமாதானத்தைத் தந்தார். அதற்குமுன் 249 வருடகாலம் இடையிடையே திருச்சபை - கொடிய வேதகலாபனை திச்சிறப்பாக நடந்ததும் திருச்சுருப ஆசீர்வாதம் அருளப்படலாயிற்று. ஈற்றில் வழங்கப்பட்ட அன்னதானத்துடன் திருநாள் இனிதே முடிவெய்தியது.

—வன்னித்தாதன்

களுக் குட்பட்டிருந்தது. ரீரோவின் கொடுங்கோலில் எண்ணரியகிறிஸ்துவர்கள் தங்கள் சமயத்திற்காக வதைக்கப்பட்டார்களென்று தசிட்டஸ் எழுதியிருக்கிறார். உலகின் பற்பலபாகங்களிலும் உண்டான வேதகலாபனைகளில் இன்னும் பல்லாயிக்கணக்கானவர்கள் சமயத்திற்காக உயிர்துறந்துள்ளார்கள். ஐரோப்பாவில் மாதிரமல்ல, கிழைத்தேசங்களான சீனா, யப்பான், இந்தியா முதலியவற்றிலும் உயிர்கொடுத்த கிறிஸ்துவர்கள் அனந்தம். மமர்ட்டைன் சிறைபோன்ற காற்றில்லாத, வெளிச்சம்புகாத நிலவறைகளிலே பட்டினியும் பசியுமாய்ப் பலநாட்கள் கிடந்தும், சரங்கங்களில் மிருகங்கள் போல் வேலைசெய்யக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டும், தீயங்களைப்போல் கொளுத்தப்பட்டும், இரும்புச்சீப்புக்களால் கிறப்பட்டும், இன்னும் வருணிக்கக்கூடிய சித்திரவதைகளுக்கூடப்பட்டு மரணமடைந்த ஆடவர்கள், பெண்பிள்ளைகள், சிறுவர்களும் உள்ளே கணக்கிட முடியாது. சமயத்தை நிராகரிப்போருக்கு அரசாங்க உத்தியோகங்களும், பணக்குவியலும், உலகசுகப்பாக்கியங்களும் அருளப்படுமென்ற நயவஞ்சகமொழிகளைத் தட்டிவிட்டு அவமானங்களையும், சொல்லொணாத துன்பங்களையும் ஏற்றுக்கொண்ட வேதசாட்சிகளின் தையியம் அகிசியிக்கத்தக்கது. "சகல வல்லமையுள்ள கடவுளின் பலத்தைக் கவசமாகப் பூண்டு, விசுவாசத்தில் தத்தளியாமல் உன்முன் நிற்கிறேன்" என்று அந்திரோனிக் குஸ் சொன்னது உண்மையே. பூரண கர்ப்பவதியான அர்ச். பெலிசித்தால் (பாக்கியம்மாள்) சரீரவேதனைகளைப் பொறுக்கமுடியாது துன்பப்படுகிறதைப்பார்த்த ரீதிபதி "உன்னை மிருகங்களுக்கு இரையாகப் போட்டால் என்னசெய்வாய்?" என்று கேட்டான். அதற்கு அவன்: "இப்போது பிரசவவேதனைகளை நான் அனுபவிக்கிறேன்; ஆனால், வேதசாட்சியாகப் பாடுகளை அனுபவிக்கும்போது என்னேடு கூடவிருந்து ஒருவர் என் உபாதைகளைச் சகித்துக்கொள்வார்; ஏனெனில், அவருக்காக நான் துன்பப்பட்டுக்கொள்கிறேன்" என்றான்.

எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கிறிஸ்துசமயம் உரலில் அகப்பட்ட தானியம்போல் இடிபடுகிறதோ அவ்வளவுக்கும் அது தழைத்தோங்கும். கிறிஸ்துவர்களைக் கொன்ற ரோமைச்சக்கிரவர்த்தியும் ஒழிந்துபோயிற்று. ஆனால், கிறிஸ்துவேதம் பற்பலநாடுகளிலும் பரவலாயிற்று. திருச்சபையை வதைக்கிறவர்கள் மறைத்துபோவார்கள். கிறிஸ்துசமயம் உலகமுடியும்படும் நிலைத்து நிற்கும். "சிலுவையில் அறைத்த கொல்லுங்கள், சித்திரவதை செய்யுங்கள்; துண்டுதுண்டாய்க் கிழித்தெறியுங்கள்; உங்கள் கொடுமை பயன் தரப்போவதில்லை; நீங்கள் எங்களை வதைக்கும்போதெல்லாம் நாங்கள் அதிகமாகிறோம்; ஏனெனில், வேதசாட்சிகளின் இரத்தம் கிறிஸ்துசமயத்தின் வித்து" (தொத்தூலியன்).

நோத்தியின் பூர்த்தி

எல்லாம்வல்ல யேசுராசாவின் இரக்கத்தினாலும், பரிசுத்த சதாசகாயமாதாவின் தயவினாலும் நான் ஆசிக்கக்கேட்ட வரம் கிடைத்தது. இதை நோத்தியின் பேரால் பிரசுரிக்கிறேன். இன்னும் எனக்கும், எனது குடும்பத்திலுள்ள அனைவருக்கும் வேண்டிய ஆத்தமசரீரணமைகளை மேன்மேலும் தந்தருளுமாறு பரிசுத்த சதாசகாயமாதாவிடம் இரந்து கேட்கிறேன்.

Kayts S.B. R.